

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-3 У. 1206/17
15.11.2018. године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 07. 12. 2018			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
08-	2419	/16/18-12	

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Ненада Стојановића и Сандре Пауновић, чланова већа, са судским саветником Небојшом Стојановићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца РТВ Царичин град д.о.о. Лебане, Цара Душана 81, ради поништаја решења тужене Савета Регулаторног тела за електронске медије, број 08-2419/16-6 од 31.10.2016. године, у предмету престанка важења дозволе за емитовање програма, у нејавној седници већа, одржаној 15.11.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Савета Регулаторног тела за електронске медије, број 08-2419/16-6 од 31.10.2016. године.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени Савет Регулаторног тела за електронске медије, да тужиоцу РТВ Царичин град д.о.о. Лебане, Цара Душана 81, накнади трошкове управног спора у износу од 6.390,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, коначним у управном поступку, у ставу првом диспозитива, одлучено је да се одузима дозвола за пружање медијске услуге, бр. 503/2012 од 13.02.2012. године, пружаоцу медијске услуге РТВ Царичин град д.о.о. Лебане, Цара Душана 81 – Радио Царичин град, а ставом другим диспозитива, одлучено је да се брише дозвола за пружање медијске услуге из става 1. изреке овог решења из Регистра медијских услуга, док је ставом трећим диспозитива, наложено је пружаоцу медијске услуге из става 1. изреке овог решења, да под претњом принудног извршења, одмах по пријему овог решења обустави пружање медијске услуге чије је право на пружање стекао издавањем дозволе из става 1. изреке.

У тужби поднетој Управном суду 24.01.2017. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа и наводи да је погрешно налажење туженог органа да је разлог за одузимање дозволе за пружање медијске услуге, чињеница да тужилац није измирио дуг у износу од 9.875,88 динара и да тужилац није приступио на седницу Савета Регулаторног тела за електронске медије заказану за 31.10.2016. године, с обзиром да насупрот томе, тужилац није уредно позван на наведену седницу Савета, јер му није лично уручено било какво писмено, а самим тим се није писано изјашњавао и није био упознат да је покренут поступак за одузимање дозволе. Указује да је код туженог органа у преплати средстава преко 10.000,00 динара, због чега је требало извршити пребијање преплате са дуговањем у износу од 9.875,88 динара. Предлаже да Суд реши ову управну ствар или да уважи тужбу, понити оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање, а туженог обавезе да му накнади трошкове овог управног спора, за састав тужбе у износу од 6.000,00 динара по АТ и за таксу за тужбу по Закону о судским таксама.

Тужени орган је доставио Суду списе који се односе на предмет управног спора и одговор на тужбу, у коме оспорава све наводе тужбе и наводи да је тужени био обавештен, односно позван на седницу савета која је одржана 31.10.2016. године, што се може утврдити увидом у повратницу о достави позива за седницу савета, која је уредно уручена туженом 27.10.2016. године. Истиче да се увидом у аналитичку картицу књижења, може утврдити да је тужилац дуговао туженом износ од 9.875,00 динара, по основу неплаћених накнада за пружање медијске услуге. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из увода оспореног решења произлази да је решење донето од стране колегијалног органа - Савета Регулаторног тела за електронске медије, основом одредби члана 90. став 1. Закона о електронским медијима и члана 192. у вези са чланом 196. Закона о општем управном поступку, на седници одржаној дана 31.10.2016. године.

Одредбом члана 90. став 1. Закона о електронским медијима ("Службени гласник РС", број 83/14 и 6/16), прописано је да у случају наступања неког од разлога из члана 89. став 1. овог закона, Регулатор доноси решење о одузимању дозволе, док је ставом 2. истог члана, прописано да се решење о одузимању дозволе доноси двотрећинском већином гласова укупног броја чланова Савета.

Према одредби члана 69. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), прописано је да кад у поступку решава колегијални орган, о већању и гласању саставља се посебан записник. Кад је у поступку по жалби једногласно одлучено, не мора се састављати записник о већању и гласању, већ се о томе може ставити само забелешка на спису. Ставом 2. истог члана закона, прописано је да се у записник о већању и гласању уписују, поред података о личном саставу колегијалног органа,

означење предмета о коме се ради и кратак садржај онога што је решено, као и издвојена мишљења ако их је било. Тај записник потписује лице које председава и записничар.

Према правном ставу Управног суда, усвојеном на седници свих судија, одржаној дана 29.10.2012. године, у списима предмета колегијалног органа, достављеним Управном суду поводом тужбе изјављене против одлуке тог органа, мора се налазити записник о већању и гласању. Записником о већању и гласању колегијалног органа се сматра и записник или потписан и оверен извод из записника са седнице колегијалног органа.

Како из увода оспореног решења произлази да је наведено решење донето на седници колегијалног органа - Савета Регулаторног тела за електронске медије одржаној 31.10.2016. године, при чему се у списима туженог органа достављеним Суду уз одговор на тужбу не налази записник са означене седнице наведеног колегијалног органа, већ се у списима налази проста копија означена као "Одлука са 176. редовне седнице Савета одржане 31. октобра 2016. године", из које не произлазе подаци о личном саставу колегијалног органа, односно да ли је постојао кворум присутних чланова без кога колегијални орган не може да решава, као и издвојена мишљења ако их је било, у смислу одредбе члана 69. Закона о општем управном поступку, односно да ли је решење о одузимању дозволе донето двотрећинском већином гласова укупног броја чланова Савета, у смислу цитиране одредбе 90. став 2. Закона о електронским медијима, због чега се без постојања уредно сачињеног и потписаног записника са седнице колегијалног органа, не може утврдити да ли је седница одржана, нити да ли је на њој донета оспорена одлука.

Суд је овај спор решио без одржавања јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, будући да је због наведених повреда правила поступка оспорени акт незаконит, а што је Суд могао да цени на основу стања у списима, без одржавања јавне расправе, а не ради се о нарочитим случајевима из члана 34. Закона о управним споровима, у којима је обавезна усмена јавна расправа.

Разматрајући предлог тужбе да Суд пресудом реши ову управну ствар, у смислу одредбе члана 43. Закона о управним споровима, Суд налази да природа ствари то не дозвољава и утврђено чињенично стање не пружа поуздан основ за то.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

У извршењу ове пресуде тужени орган нема обавезу да поступи у смислу одредбе члана 69. став 2. Закона о управним споровима, с обзром да тужени орган према одредби члана 90. став 1. Закона о електронским медијима, у случају наступања неког од разлога из члана 89. став 1. овог закона, доноси решење о одузимању дозволе.

Разматрајући захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, на основу одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11,... и 55/14),

које се сходно примењују у смислу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је захтев основан. Ово због тога што је тужилац, у смислу одредбе члана 163. став 2. Закона о парничном поступку, определио трошкове које је имао у вези са покретањем овог управног спора, које је Суд одредио према проценивој вредности предмета спора применом Тарифног броја 42. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", број 121/12), и то: за састав тужбе од стране адвоката у траженом износу од 6.000,00 динара, а према Тарифном броју 28. Закона о судским таксама ("Службени гласник РС", бр. 28/94,... и 106/15), Суд је одредио трошкове за таксу за тужбу у износу од 390,00 динара, због чега је Суд досудио тужиоцу трошкове управног спора у укупном износу од 6.390,00 динара, одлучујући као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 15.11.2018. године, II-3 У. 1206/17

Записничар,
Небојша Стојановић, с.р.

Председник већа-судија,
Деса Симић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Тривић

ИО

